

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17P/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114202771
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114202771.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L. nad V., zast. kolíznym opatrovníkom: Y. práce, sociálnych vecí a rodiny X., pracovisko O., dieťa rodičov - matky: F.. X.. L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L. nad V., zastúpená: JUDr. Jozef Boris, advokát, Belehradská 1, Bratislava, a otca: F.. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX O., zastúpený: JUDr. Roman Gese, advokát, Nám. Sv. Michala 6, Hlohovec, o vyslovenie osvojitelnosti, takto

rozhodol:

- I. Súd vyslovuje, že maloletá nie je osvojitelná.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

V konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava sp.zn. 17P/81/2013 sa rieši otázka osvojenia maloletej navrhovateľom - manželom matky maloletej. S osvojením maloletej vyjadril v konaní nesúhlas jej otec.

Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 17P/81/2013-33 zo dňa 30.01.2014 bolo konanie o osvojenie prerušené do právoplatného ukončenia konania o vyslovenie osvojitelnosti maloletej a zároveň bolo bez návrhu začaté konanie o vyslovenie osvojitelnosti maloletej, pričom konanie bolo zapísané pod novou sp.zn. 17P/7/2014. Predmetom konania sp.zn. 17P/7/2014 je otázka, či je na osvojenie maloletej potrebný súhlas jej otca.

Matka s vyslovením osvojitelnosti súhlasila. Maloletej samej napadlo osvojenie zo strany pána A., chcela si dať do poriadku stav v rodnom liste aj občianskom preukaze. Podanie návrhu na osvojenie iniciovala maloletá, pričom vzhľadom k veku maloletej, ktorý je blízky veku dospelého, majú za to, že dieťa je už dostatočne vyspelé na to, aby prejavilo svoju vôľu. Čo sa týka prejavov skutočného záujmu o dieťa, má za to, že je nepostačujúce iba platenie výživného. Otec sa s maloletou nestretáva desať rokov, a to, že sa vyjadruje, že mu bolo bránené, nepodkladá žiadnymi dôkazmi. Čo sa týka darčiekov, ktoré kupoval otec maloletej, dostala tento darček iba 1x a má za to, že matka ho nevyhodila, ale odložila. A 1x dostalo dieťa darček od starej matky zo strany otca, bolo to spodné prádlo, avšak nebolo vhodné vzhľadom na to, že maloletá vyrástla, preto ho neprijala. Uvádza, že dieťa má 17 rokov a vzdialenosť bydliska otca od bydliska dieťaťa je iba 9 km, takže by sa otec mohol hocikedy zastaviť a realizovať tento styk, avšak tento sa ani telefonicky nekontaktoval s maloletou. Vedel, ktorú školu navštevuje maloletá. Nie je pravdou, že v rodine matky sa nemôže hovoriť o otcovi maloletej, pretože v súčasnosti sa dosť hovorí o otcovi a iniciatíva na osvojenie maloletej vyšla od maloletej a za tým účelom dohodli aj styk s otcom, avšak otec doposiaľ neprejavoval dostatočný záujem o zblíženie sa s maloletou. Záujem prostredníctvom facebooku nie je dostatočný. Otec nepredložil žiadne dôkazy, akým spôsobom sa snažil o styk, či už telefonátmi, listami, pohľadnicami alebo inou formou. Svedkovia vyjadrovali len svoju pocity,

nič konkrétne, nepodložili žiadny konkrétny záujem, vyjadrovali sa formou „myslím si“. Má za to, že pri rozhodovaní by mal súd prihliadať predovšetkým na záujmy maloletého dieťaťa, jeho vôľu a jeho výpoveď, ktoré dieťa má kvalitný vzťah s manželom matky, ktorý ju vozí do školy, k lekárovi, aj návrh na osvojenie bol vôľou dieťaťa. Súd by mal brať ohľad predovšetkým na pranie maloletej, a nie na pranie rodičov.

Otec s vyslovením osvojiteľnosti maloletej naopak nesúhlasil, pretože nie sú k tomu splnené podmienky. V prvom rade si otec maloletej pravidelne, dobrovoľne a riadne plní vyživovaciu povinnosť. On sa snažil o styk s maloletou, tento mu nebol umožňovaný, preto podal na súd návrh na úpravu styku, tento vzal späť z dôvodov, ktoré patrične vysvetlil. Má za to, že je nevhodné aj v tomto veku rozhodovať o osvojiteľnosti, nakoľko na budúci rok bude maloletá plnoletou.

Kolízny opatrovník navrhol vysloviť osvojiteľnosť maloletej, pričom to odôvodnil tým, že maloletá sa vyjadrila, že s návrhom na osvojenie súhlasí, nepociťuje potrebu kontaktovania sa so svojim biologickým otcom a tento o ňu nejaví záujem už dlhší čas.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, maloletej, ako aj zástupkyne kolízneho opatrovníka, výsluchom svedkov, oboznámením sa s obsahom spisu sp.zn. 17P/2/2014, najmä zápisnicou z pojednávania č.l. 1, uznesením č.l. 6, návrhom na osvojenie č.l. 8, rozsudkom o rozvode č.l. 12, uzneseniami č.l. 32 a 33, výpismi z účtu č.l. 18 -19, komunikáciou na Facebooku č.l. 20 - 25, ako aj ostatným obsahom spisu, a tiež obsahom spisu sp.zn. 17P/81/2013 a spisu sp.zn. 26P/83/2005 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 24C/56/2004 zo dňa 20.08.2004 súd zistil, že manželstvo matky a otca maloletej bolo právoplatne rozvedené dňa 22.09.2004, pričom súd zároveň schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bola maloletá zverená do výchovy matky a otec sa zaviazal platiť na maloletú bežné výživné v sume 6.000,00 Sk. Styk otca s maloletou súd neupravoval.

Z uznesenia ORPZ v Trnave ČVS: ORP-989/4-OSV-TT-2005 Sa zo dňa 18.04.2005 vyplýva, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci zanedbania povinnej výživy zo strany otca k maloletej za obdobie od januára 2004 do apríla 2005.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Trnava sp.zn. 3 Pv 426/05-6 zo dňa 13.09.2005 súd zistil, že trestné stíhanie voči otcovi bolo zastavené, pretože zanikla trestnosť činu, a to z dôvodu účinnej ľútosti, keď otec zameškané výživné uhradil dňa 05.08.2005.

Z pripojeného spisu sp.zn. 26P/83/2005 súd zistil, že otec dňa 02.05.2005 podal na súd návrh na úpravu styku otca s maloletou, ktorý odôvodnil tým, že od rozvodu boli s matkou do určitej miery schopní sa dohodnúť na styku s dcérou, avšak od februára 2005 mu matka v plnej miere bráni v styku s dcérou. Žiadal úpravu bežného styku každý páry víkend, dva týždne počas letných prázdnin, päť dní počas zimných prázdnin, počas jarných prázdnin každý páry rok. Tento návrh vzal otec na pojednávaní dňa 09.12.2005 späť so zdôvodnením, že s dcérou sa nestretávajú, pretože s ním nechce ísť, povedala mu to niekoľkokrát. Domnieva sa, že by mu nepomohlo, keby bol súdom upravený styk, pretože dcéru nútiť do stretávania nechce a nevie si predstaviť, že by žiadal o výkon súdneho rozhodnutia. Úprava styku by nikomu nepomohla.

Z vytlačenej komunikácie na Facebook-u súd zistil, že z konta súčasnej manželky otca bola maloletej odoslaná správa dňa 24.01.2011, v ktorej jej otec s manželkou oznamujú, že sa narodila jej nevlastná sestra a zároveň vyjadrujú vieru, že príde deň, kedy si k nim maloletá nájde cestu. Zo správy zo dňa 23.01.2012 vyplýva, že vyjadrujú záujem stretnúť sa s maloletou a posielajú na seba telefónne čísla. Zo správy zo dňa 03.02.2012 vyplýva, že manželka otca navrhuje stretnutie s maloletou u nich doma. Zo správy zo dňa 13.03.2012 vyplýva, že manželka otca posielala maloletej fotografiu maloletej s jej otcom. Zo správy zo dňa 25.08.2013 vyplýva, že ide o blahoželanie k narodeninám a o zaslanie fotografií detí otca zo súčasného manželstva.

Pri výsluchu účastníka konania dňa 29.04.2014 otec uviedol, že maloletá je v kontakte so sesternicami. Nemôže sa bližšie poznať s jeho rodinou, pretože matka všetky fotografie, na ktorých bol on, odstrihla, aj darčeky, ktoré jej on kupoval, tak vyhodila, čo nemohlo mať pozitívny vplyv na maloletú. Čo sa týka

vyjadrenia maloletej o stretnutí v optike, jej stará matka nemala u nich okuliare, ale keď videla maloletá jeho manželku aj s dieťaťom v optike tak tam prišla, on niečo vybavoval vzadu, ale potom tiež prišiel do predajne a hovoril s maloletou, kedy išla maloletá na angličtinu. Má za to, že maloletá zámerne zmenila tieto skutočnosti, pretože v domácnosti matky je zakázané o ňom hovoriť. Aj po rozvoze manželstva boli na výlete a on z toho mal aj fotografiu a dal ju aj pre maloletú, bola zarámovaná, matka mu ju však odovzdala s tým, aby si ju zobral, lebo ona ju vyhodí. Čo sa týka výživného boli dohodnutí tak s matkou, že časť pôjde na stavebné sporenie maloletej a časť do ruky matky. Matka však podala naňho trestné oznámenie a takto zaplatil výživné dvakrát. Nemal však doklad o takejto dohode. A pokiaľ poslal matke peniaze a nebol tam uvedený dôvod plnenia, matka sa vyjadrila v tom smere, že to poslal len tak, preto pri platení zadal si aj účel platenia, že je to výživné. Pokiaľ matka uvádza, že jeho správanie bolo promiskuitné, nemá za to, že by za to mala trpieť maloletá. Aj súčasného partnera poznala maloletá ešte počas manželstva účastníkov konania.

Pri výsluchu účastníka konania dňa 29.04.2014 matka uviedla, že ona nestrihala fotografie, na ktorých bola maloletá s otcom, odstrihla iba fotografie, na ktorých bola ona so svojim bývalým manželom. Odložila však pre maloletú aj fotoalbumy kde je svadba jej rodičov a iné fotografie s tým, že ich bude mať maloletá. Ona nebráni kontaktu maloletej so sesternicami zo strany rodičov, nakoľko týchto sa problémy, ktoré vznikli v ich manželstve netýkajú. Čo sa týka výletu, ktorý absolvovala maloletá s otcom, mala vtedy 5 alebo 6 rokov, ale po čase sa maloletá odmietla s otcom stýkať, pretože otec ju nechal u svojich rodičov, alebo u svojej sestry a predposledne bola u babky a dedka, kedy nadávali na ňu títo rodičia otca a z týchto dôvodov tam odmietla chodiť. Dvakrát sa stalo, že sa mala maloletá s otcom stretnúť, avšak tento neprišiel, hoci ho čakali. Maloletá sama chcela, aby bola osvojená. Trápilo ju aj to, že otec má vzťah k iným ženám a dáva aj prednosť práci pred ňou. Potom to realizovali tak, že keď sa mala maloletá stretnúť s otcom, tak si urobili aj záložný plán, keď otec neprišiel. Čo sa týka darčiekov, tieto nevyhodila, dala ich na odpadkový kôš rodičov otca a zavolať otcovi. Tieto darčeky matka vrátila preto, lebo tam bolo spodné prádlo, nohavičky a pyžamko pre maloletú, a bolo to takou formou, ako keby ona nemala na toto peniaze.

Pri výsluchu účastníka konania dňa 09.09.2014 matka uviedla, že odkedy bolo voči otcovi zastavené trestné stíhanie, chodí výživné pravidelne každý mesiac na základe trvalého príkazu, pôvodne vo výške 6.000,- Sk, t.č. 199,16 eura, platil výživné, ktoré mal dané súdom, viac nezaplatil nič. Podľa jej názoru, styk otca s maloletou nie je žiadny, maximálne jedna SMS za rok, a to tiež len tento rok a minulý rok, tieto SMS-ky boli poslané otcom po tom, čo sa s ním maloletá z vlastnej iniciatívy stretla za účelom jeho súhlasu k osvojeniu. Medzi otcom a matkou bola dohoda o tom, že s maloletou sa bude otec stretávať vtedy, keď maloletá bude chcieť, že to nechajú na ňu. Boli aj naplánované stretnutia, ktoré sa však pre pracovnú zaneprázdnenosť zo strany otca neuskutočnili, vtedy si museli s maloletou robiť náhradný program. Bola aj situácia, keď maloletá povedala, že viac nechce ísť k rodičom otca, nakoľko tam na matku nadávali. Posledné stretnutie bolo také, že musela maloletú donútiť. Po tých 10-tich rokoch podľa matky nastal taký stav, že je ťažké dobehnúť odcudzenie medzi otcom a maloletou. K stretávaniu s otcom ju nechcela nútiť a stojí si za tým, že jej v styku nebránila. Teraz jej maloletá tvrdí, že nechce žiadne telefonáty a SMS-ky. Ohľadom maloletej ešte uviedla, že už nie je malá, má 17 rokov, vie vyjadriť svoj názor a nebude sa ohľadom nej dohadovať, akoby bola malá. Podľa jej názoru otec dával návrh na úpravu styku v roku 2005, aby robil zle.

Pri výsluchu účastníka konania dňa 09.09.2014 otec uviedol, že s maloletou sa kontaktoval cez Facebook preto, že telefónne číslo na ňu nemal funkčné, aktuálne telefónne číslo na maloletú získal len tento rok. Cez Facebook sa nekontaktoval osobne, ale cez manželku, nakoľko on nemá facebookové konto. Stretnutia, ktoré sa uskutočnili asi dva až tri roky dozadu a týkali sa osvojenia, sa uskutočnili z iniciatívy pána Koóša, ktorý mu telefonoval. Otec osobne si myslí, že vzťah medzi ním a maloletou sa môže napraviť. Myslí si, že rozhodnutie 5-6 ročného dieťaťa ohľadom stretávania sa s niektorým z rodičov, nemôže byť jeho rozhodnutím. Keď mala maloletá 7 až 10 rokov prehadzovali darčeky cez múr, nakoľko sa nevedeli dostať do vnútra; či ich dostala, nevie. Vždy keď sa stretli na pešej zóne jej hovorili o tom, že by sa mohli stretnúť, ona však nemala záujem. S osvojením nesúhlasí a nesúhlasí ani s takýmto psychickým tlakom na dieťa.

Maloletá pri výsluchu dňa 09.09.2014 uviedla, že otec sa s ňou 10 rokov nestretával, nezaujímal sa o ňu a teraz si zmyslí, že má dcéru. Ďalej uviedla, že keď jej otec navrhoval, aby sa stretli, ona sa stretnúť nechcela, pretože si nemajú čo povedať. Ani predtým si nemali čo povedať. Častejšie sa stretávali,

keď bola ešte malá. Nepamätá si, či jej poslal nejaké darčeky. Pokiaľ ide o stretnutie v H., ona nebola vnútri, išla len okolo, zavolala ju otcova manželka, ktorá bola s dcérou, pričom maloletá sa pri nich ani nepristavila. V auguste 2014 jej otec poslal SMS-ku, či nechce ísť do ZOO do Zlínu, čo jej bolo smiešne, nakoľko má 17 rokov a aj to, že jej otec napísal po 10-tich rokoch. Nestretla sa s otcom tak, že by si padli do objatia, stretli sa len ohľadom osvojenia. Osvojenie bol nápad maloletej, pretože by chcela žiť v plnohodnotnej rodine so V. A.-F., mamou a sestrou J.. Keby jej otec navrhol nejaké stretnutia, ona by sa s ním nestretávala. Hnevá ju, že sa po 10-tich rokoch hrá na veľkého otca, nikdy nebol doma, keď ho potrebovala. Nepamätá si nič pekné, čo spolu zažili. V čase, keď mala 5-6 rokov si nepamätá, ani stretávanie s otcom po rozvoде, ani stretnutia z detských rokov. Naposledy si pamätá otca, keď prišiel domov, maminu zbil a potom odišiel, to mala asi 5 rokov.

Svedok F. H. O. na pojednávaní uviedol, že sa s otcom pozná od strednej školy, sú priatelia. Svedok bol svedkom len jedného stretnutia, asi dva roky dozadu, bolo to u nich v práci na X. ulici v O.. Iných stretnutí svedkom nebol, avšak vie o záujme zo strany otca o stretávaní sa s maloletou. Pri uvedenom stretnutí mal pocit, že stretnutie otca s maloletou je akoby tajné, padli si do náručia, akoby sa bála maloletá, že ich niekto uvidí, avšak videl na nej, že je rada. Nedá sa povedať, že by bolo stretnutie pre niekoho nepríjemným, skôr sa mu videlo opatrné. Bol osobne prítomný, keď otec sa snažil kontaktovať maloletú ohľadom stretnutia sa v čase jej narodenín v auguste 2014. Myslí si, že bol prítomný pri viacerých pokusoch o telefonát s maloletou, avšak si nepamätá konkrétne okolnosti. Nebol prítomný osobne pri tom, že by otec dával maloletej darčeky.

Q. Q. A. na pojednávaní uviedla, že otca pozná z toho dôvodu, že ide o manžela jej nadriadenej, je to jej kamarát z detstva. Bola svedkom jedného stretnutia u nich v predajni, kedy do predajne prišla maloletá, preto zavolala otca zo zadnej časti, ktorý sa s ňou zvitál, bol dojatý, objal ju. Pýtal sa, ako sa má, čo má nové, chcel by ju zase vidieť. Toto počula osobne, pretože bola prázdna H.. Má za to, že otec má záujem sa stretávať s maloletou, vždy hovorí, že má tri deti, rozpráva o nej pekne. Podľa svedkyne sa otec s maloletou nestretáva z dôvodov na strane matky maloletej. Zo stretnutia mala pocit, že maloletá sama chcela vojsť do predajne, nikto ju nemusel nútiť, svedkyňa mala taký pocit, že má obavu, aby ich nikto s otcom nevidel. Po rozvoде vidavala otca, ako chodí sám s maloletou na rodičovský dom, maloletá bola asi v predškolskom veku. V období asi spreď dvoch rokov svedkyňa počula od otca, že by sa mal stretnúť s maloletou a bol sklamaný, že sa toto neuskutočnilo.

Podľa § 101 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Rovnako potrebný na osvojenie je súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolať súhlas možno len do času, kým nie je maloleté dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

Podľa § 102 ods. 1 ZR, na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak

- a) počas najmenej šiestich mesiacov neprejavovali skutočný záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevovali, neplnili si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevynaložili úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo
- b) počas najmenej dvoch mesiacov po narodení dieťaťa neprejavili o dieťa žiadny záujem, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka, alebo
- c) ak dajú súhlas na osvojenie vopred bez vzťahu k určitým osvojiteľom.

Podľa § 102 ods. 4 ZR, o splnení podmienok osvojiteľnosti maloletého dieťaťa uvedených v odseku 1 rozhoduje súd na návrh orgánu sociálnoprávnej ochrany alebo aj bez návrhu.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre vyslovenie osvojiteľnosti maloletej, nakoľko otec s osvojiteľnosťou maloletej nesúhlasí a zároveň nemožno konštatovať taký nezáujem otca o maloletú, aký predpokladá ustanovenie § 102 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine.

Z uvedeného ustanovenia Zákona o rodine je zrejmé, že pre konštatovanie, že pre osvojenie dieťaťa nie je potrebný súhlas niektorého rodiča, je potrebné dospieť k záveru, že tu je kvalifikovaný nezáujem

o dieťa zo strany tohto rodiča, čím rodič stráca právo vyjadrovať sa k prípadnému osvojeniu dieťaťa inou osobou.

Súd mal za to, že otec si od skončenia trestného stíhania v roku 2005 riadne plní vyživovaciu povinnosť v súčasnosti vo výške 199,16 eura mesačne, pričom toto vyplýva zo zhodných tvrdení matky a otca. Podľa názoru súdu, ide o výživné vo výške, ktoré spolu s výživným zo strany matky plne zabezpečuje riadnu výživu maloletej. Výšku tohto výživného sa otec nesnažil znížiť podaním návrhu na súd napriek tomu, že mu od stanovenia vyživovacej povinnosti v tejto výške pribudli dve ďalšie vyživovacie povinnosti, pričom práve domáhanie sa zníženia výživného otcom by súd v prípade jeho nezáujmu o maloletú predpokladal. Z uvedeného má súd za preukázané, že otcovi záleží na riadnej výžive maloletej, cíti zodpovednosť za jej výživu a preukazuje aj tým záujem o maloletú.

Z vykonaného dokazovania má súd ďalej za to, že pokiaľ ide o stretávanie sa otca s maloletou, ak sa aj styk nerealizoval, nebolo tomu tak pre nezáujem otca, ale pre nezáujem zo strany maloletej. Toto mal súd za preukázané z výpovedí otca („vždy keď sa stretli na pešej zóne jej hovorili o tom, že by sa mohli stretnúť, ona však nemala záujem“ - č.l. 90; pravda je taká, že sa nestretávame, pretože dcéra nechce ísť so mnou, povedala mi to niekoľkokrát“ - 26P/83/2005 - č.l. 13), matky („po čase sa maloletá odmietla s otcom stykať“ - č.l. 58; „...dcéra sa s otcom stretávať nechce. Myslím si, že je to spôsobené nezhodami medzi nami rodičmi.“ - 26P/83/2005 - č.l. 13), ako aj maloletej („o kontakt so svojim biologickým otcom nejavím záujem“ - č.l. 88; „Keď mi otec navrhoval, aby sme sa stretli, ja som sa stretnúť nechcela, pretože si nemáme čo povedať“ - č.l. 90). Za uvedenej situácie sa javí ako primeraný postup otca, ktorý zobral v konaní sp.zn. 26P/83/2005 návrh na úpravu styku späť a nedomáhal sa styku s maloletou súdnou cestou, kedy by došlo k ešte väčšiemu odmietaniu zo strany dieťaťa, ale na základe dohody s matkou ponechával otázku stretnutia na vôľu maloletej. Súd pritom neuveril tvrdeniu matky vo vyjadrení na č.l. 30, že návrh na úpravu styku vzal otec späť zo zisťovaných dôvodov („nakolko ma v tom čase donútil k dohode, že sa nebude s našou dcérou stretávať, ale zároveň ani nebude na ňu platiť výživné“), nakolko v tom prípade, by otec výživné od decembra 2005 neplatil, pričom sama matka uviedla, že od zastavenia trestného stíhania (pozn. september 2005) otec výživné pravidelne platí až doposiaľ.

Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo odstrániť rozpory v tvrdeniach otca, svedkov a maloletej ohľadom stretnutia otca s maloletou v H., a toho, či sa vôbec otec s maloletou stretli, avšak odstránenie týchto rozporov súd nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, nakolko mal za preukázané, že stretávanie medzi otcom a dcérou sa nerealizovalo z vôle maloletej, pričom túto vôľu prejavovala maloletá jednoznačne a už od roku 2005. Z uvedeného dôvodu nadbytočnosti súd nepovažoval za potrebné ani vykonať dokazovanie ohľadom obdarúvania maloletej.

Je zrejmé, že po rozvode rodičov došlo k odcudzeniu medzi otcom a maloletou. Súd je pritom toho názoru, že aj keď nebolo preukázané, že by matka stretávaniu otca s maloletou bránila, na druhej strane na zachovanie vzťahu otca s dcérou ani pozitívne nevlývala (odstrihávanie bývalého manžela z fotografií, odmietanie darčiekov zo strany otcovej rodiny pre maloletú - č.l. 58), pričom ako tá, ktorá mala maloletú v osobnej starostlivosti, mala (ak nie jediná) možnosť vytvoriť priestor na zachovanie a rozvíjanie tohto vzťahu.

Pokiaľ ide o komunikáciu s maloletou na Facebook-u, i keď táto prebiehala z konta manželky otca maloletej, súd mal za to, že z textov správ vyplýva, že išlo nielen o komunikáciu zo strany manželky otca, ale i zo strany samotného otca maloletej (24.01.2011, 23.01.2012, 25.08.2013). Súd je však názoru, že aj v prípade správ písaných len manželkou otca (03.02.2012, 13.03.2012), tieto tiež svedčia o otcovom záujme o maloletú a o jeho snahe o zblíženie, pretože je ťažko uveriteľné, že by súčasná manželka otca vyvíjala iniciatívu vo vzťahu k dcére manžela z jeho bývalého manželstva bez toho, aby to bolo želaním otca.

Zo skutočnosti, že otec súhlasil so zmenou priezviska maloletej (čím sa maloletá vyhla prípadným otázkam detí v škole), má súd za to, že otec prihliadal na záujem maloletej. Rovnako je ohľad na maloletú zrejmý aj z toho, že sa otec nesnažil maloletú k stretávaniu s ním donútiť rozhodnutím súdu a jeho súdnym výkonom, ale ponechával to na jej vôľu. Tým, že otec nesúhlasí s osvojením maloletej manželom matky, sa síce dostáva do konfliktu s deklaroványm želaním maloletej, ale vyjadruje tým iba svoj legitímny záujem zostať otcom maloletej, pretože sa jej otcom cíti byť a domnieva sa, že by sa vzťahy medzi ním a maloletou mohli napraviť.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že otec maloletej si od septembra 2005 plní pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletej, tejto povinnosti sa nesnaží sa zbaviť ani ju znížiť, prejavoval a prejavuje skutočný záujem o maloletú, má snahu byť s ňou v kontakte, pričom ak aj nedochádzalo k pravidelným stretnutiam medzi otcom a maloletou, nebolo tomu tak pre nezáujem zo strany otca, ale bolo to spôsobené nezájmom zo strany maloletej, čo otec nedokázal ovplyvniť. Vzhľadom k uvedenému, dospel k záveru, že u otca nemožno konštatovať nezáujem o maloletú predpokladaný v § 102 ods. 1 písm. a) ZR, a preto rozhodol, že maloletá nie je osvojiteľná.

Súd zároveň poznamenáva, že nie je možné vychádzať len zo želania maloletého dieťaťa o tom, koho by chcelo mať zapísané vo svojom rodnom liste ako otca a odôvodniť to tým, že sa tým naplní záujem dieťaťa. Nie je tu totiž len pranie dieťaťa, ale na druhej strane je tu aj právo rodiča, ktoré je v Zákone o rodine nepriamo vyjadrené tým, že ak prejavuje skutočný záujem o dieťa, jeho súhlas na osvojenie je nevyhnutný, a tento udeliť môže, ale nemusí. Ak súhlas neudelí, realizuje svoje právo rodiča a vyjadruje tým svoju vôľu byť ako rodič zapísaný v rodnom liste dieťaťa. Otec v prejednávacom prípade prejavuje snahu nebyť „vymazaný“ zo života svojej dcéry, napriek tomu, že ich vzťah rodiča a dieťaťa je vážne narušený, nakoľko verí, že môže dôjsť k náprave ich vzťahu, pričom na takéto konanie má právo.

O nepriznaní trov žiadnemu z účastníkov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko konanie sa mohlo začať bez návrhu.

Po právoplatnosti tohto rozsudku, bude pokračovať konanie o osvojenie sp.zn. 17P/81/2013, pričom vzhľadom k výsledkom tohto konania bude k osvojeniu maloletej navrhovateľom v uvedenom konaní potrebný súhlas otca.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie zo strany opatrovníčky rodičov do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave; kolízny opatrovník sa práva podať odvolanie vzdal do zápisnice, preto tomuto právo podať odvolanie neprislúcha.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.